

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 537/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене АИК банке АД из Београда, чији је пуномоћник Маријана Ковачевић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 764/19 од 29.10.2019. године, у седници од 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 764/19 од 29.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 764/19 од 29.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 1238/17 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке утврђено је да је ништава одредба члана 5. став 1. тачка 1. Уговора о кредиту од 16.08.2017. године, што је тужена дужна признати и трпети. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиљи исплати 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 17.08.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 70.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 764/19 од 29.10.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба тужене и преиначено решење о трошковима из става четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду парничних трошкова преко износа од 52.800,00 динара до износа досуђеног првостепеном пресудом, са припадајућом законском затезном каматом. У преосталом делу, првостепена пресуда је потврђена и жалбе парничних странака су одбијене. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијана пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, да банка има право на наплату трошкова и наплату банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којим се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које је банка обрачунала кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које је банка обрачунала кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбом од 13.12.2017. године, тужила је тражила утврђење ништавости члана 5. став 1. тачка 1. Уговора о кредиту и исплату износа од 7.500,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Из наведеног произилази да се ради о спору мале вредности у смислу члана 468. ст. 1. и 4. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић